15/08/2023

Αιτωλίας Δαμασκηνός: «Βιώνουμε την Κοίμηση της Θεοτόκου ως βεβαιότητα της συνεχόμενης αγαπητικής παρουσίας της στην ζωή μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Με λαμπρότητα εορτάσθηκε σε ολόκληρη την Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας η μεγάλη Θεομητορική Εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, ιδίως στους πολλούς Ενοριακούς Ναούς και τα Εξωκκλήσια που είναι αφιερωμένα στην Χάρη της.

Ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Αιτωλίας** και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, το απόγευμα της παραμονής, Δευτέρα 14 Αυγούστου 2023, επισκέφθηκε την γυναικεία **Ιερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου Λιγοβιτσίου Ξηρομέρου**, όπου

χοροστάτησε στην ακολουθία του μεγάλου πανηγυρικού **Εσπερινού** και των **Εγκωμίων** της Υπεραγία Θεοτόκου.

Ακολούθησε η περιφορά του Επιταφίου της Παναγίας στους χώρους της Μονής, η τέλεση της Αρτοκλασίας και στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος κήρυξε τον θείο λόγο στις μοναχές που εγκαταβιούν εκεί και στο πλήθος των προσκυνητών της Παναγίας που κατέκλυσαν τους χώρους της Μονής, μεταξύ των οποίων ο Δήμαρχος Ξηρομέρου κ. Ιωάννης Τριανταφυλλάκης και ο Διοικητής του Α.Τ. Κατούνας.

Το πρωί της κυριωνύμου ημέρας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας μετέβη στο Θέρμο, στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, όπου χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία με συλλειτουργούς του, τον Πρωτοσύγκελλο, Αρχιμ. Θεόκλητο Ράπτη, τον Πρωτοπρ. Σπυρίδωνα Λόντο, τον Αρχιδιάκονο Στέφανο Καππέ και τον Διάκονο Αμβρόσιο Καλλιάφα.

Μεταξύ των εκκλησιασθέντων ήταν ο Δήμαρχος Θέρμου κ. Σπυρίδων Κωνσταντάρας.

Σε όλους τους Ιερούς Ναούς και τις Ιερές Μονές της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας οι Ιερείς ανέγνωσαν την **Ποιμαντορική Εγκύκλιο** του Σεβασμιωτάτου κ. Δαμασκηνού για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου που ακολουθεί:

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Πρός τό χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

«Ἐν τῇ Κοιμήσει τόν κόσμον οὐ κατέλιπες, Θεοτόκε...»
(Ἀπολυτίκιον Ἑορτῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου)

Ἀγαπητοί μου πατέρες καί ἀδελφοί,
παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα.

Δεκαπενταύγουστος! Μικρό Πάσχα, μεγάλη πανήγυρις! Ἀναλαμβάνεται ἡ Βασίλισσα στήν Βασιλεία τοῦ Υἱοῦ της. Μεθίσταται στούς οὐρανούς ὁ ἔμψυχος θρόνος τοῦ οὐρανοῦ. Πορεύεται ἡ Μητέρα τῆς ζωῆς πρός τήν Ζωή. Ἡ γῆ ἑορτάζει, ὁ οὐρανός ἀγάλλεται· ἡ Ἐκκλησία προπέμπει μέ δέος καί κατάνυξη τό

ἐγκαλλώπισμα τῆς οἰκουμένης. Οἱ ὑμνωδοί ἐξαντλοῦν τόν οἶστρο τῆς ἔμπνευσεώς τους γιά νά τιμήσουν Ἐκείνη, πού διακόνησε στή χαρμόσυνη σιγή τῆς παρθενικῆς ψυχῆς της τό μέγα καί παράδοξο θαῦμα τῆς Θείας Ἐνανθρώπησεως.

Καί σήμερα παράδοξα καί θαυμαστά τελοῦνται. Ἐνῶ κηδεύεται ἡ Παναγία μας, ἡ ψυχή μας γεμίζει ἀγαλλίαση καί προσευχή. Δέν θρηνοῦμε τόν ἀποχωρισμό, δέν θλιβόμαστε γιά τήν ἀπουσία τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ ἀπό κοντά μας. Ἀντίθετα, βιώνουμε τήν Κοίμησή Της ὡς βεβαιότητα τῆς συνεχόμενης ἀγαπητικῆς παρουσίας Της στήν ζωή μας. Πολυσήμαντη, παρήγορη καί ἐλπιδοφόρα ἡ ἀλήθεια αὐτή δεσπόζει ἡγεμονικά στό Ἀπολυτίκιο τῆς ἡμέρας: «Ἐν τῇ Κοιμήσει τόν κόσμον οὐ κατέλιπες, Θεοτόκε...»

Ἂν ἔκλεισαν στό φῶς τοῦ Ἥλιου τά σεπτά Της μάτια, οἱ νοεροί ὀφθαλμοί Της δέν βασιλεύουν ποτέ, καί δέν παύουν νά ἐπιβλέπουν ἐν εὐμενείᾳ ἐπί τήν χαλεπήν μας κάκωσιν καί τῶν ψυχῶν μας τά ἄλγη. Καί ἄν σιώπησαν τά χοϊκά της χείλη, δέν παύει τό ἀείλαλο πρεσβευτικό Της στόμα νά μεσιτεύει γιά τό ἀνθρώπινο γένος. Καί ἄν ἔχουν ὑποσταλεῖ οἱ ἅγιες καί θεοδόχες παλάμες Της, τώρα τίς προβάλλει δεητικά στόν Δεσπότη Υἱό Της γιά τήν οἰκουμένη ὁλόκληρη. Σ' αὐτές τίς ἄχραντες παλάμες Της ἐναποθέτουμε ὅλη τήν ἀπαντοχή μας. Στά χέρια τῆς Κυρίας μας Θεοτόκου ἀκουμποῦν μέ ἐμπιστοσύνη τά κουρασμένα βλέμματά μας καί οἱ ἀποσταμένες ἐλπίδες μας.

Καί ὅταν τά νέφη τῶν λυπηρῶν μᾶς καλύπτουν, ἐκείνη μᾶς ἐνθαρρύνει μέ τήν ἐπιείκειά Της, μᾶς ζεσταίνει μέ τήν συμπόνοια Της, μᾶς καρτερεῖ γιά νά γιατρέψει τόν πόνο μας. Καί εἶναι ἀλήθεια ὅτι πληθύνεται ἀπρόσμενα ὁ πόνος στίς ἡμέρες μας. Ἀπαρηγόρητες οἱ ἀνθρώπινες καρδιές ἀπό τήν κρίση καί τήν πενία, ἀπό τήν ἀδικία καί τή σύγχυση, ἀπό τά ἀδιέξοδα καί τίς μάταιες ὑποσχέσεις τῶν ἰσχυρῶν, βαδίζουν τό ζοφερό μονοπάτι τῆς μοναχικῆς τους πορείας, ἀναζητῶντας ἀπεγνωσμένα μιά προσδοκία, μιά ἀπαντοχή, μιά βεβαιότητα, ἕνα στήριγμα. Πρός τίνα καταφύγω; – ἀναρωτιοῦνται-. Ποῦ πορευθῶ; Μέ ποιόν βοηθό στίς θλίψεις μου; Καί ποιόν συνοδοιπόρο; Ποίαν δέ ἐφεύρω καταφυγήν; Μιά ὀδύνη βαθειά ἀποκαλύπτουν τά ἐρωτήματα αὐτά, παράλληλα ὅμως μιά βεβαία καί ἀκαταίσχυντη

ἐλπίδα ἀποκαλύπτεται στό πρόσωπο τῆς Παναγίας μας, μιά σκέπη στοργική καί παντοδύναμη. Εἶναι Ἐκείνη πάντα κοντά μας, ἀκόμα κι ἄν ὅλοι μᾶς ἐγκαταλείψουν, γαλήνιο λιμάνι στήν φουρτούνα, χαρά στήν θλίψη, ἐπίσκεψη στήν ἀσθένεια.

«Ἐν τῇ Κοιμήσει τόν κόσμον οὐ κατέλιπες, Θεοτόκε...»

Τό μαρτυροῦν τά ἀκατάπαυστα καί ἀδιαμφισβήτητα θαύματα, πού ἐπιτελοῦνται καί σήμερα μέ τίς πρεσβεῖες Της. Τό ἐπιβεβαιώνουν οἱ σελίδες τῆς Ἱστορίας, οἱ ἐξαγιασμένες ἀπό τήν καταγραφή ἀναρίθμητων θαυμαστῶν ἐπεμβάσεων τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ στήν πορεία τοῦ Ἔθνους μας. Τό διακηρύσσει ἡ ἀδιάψευστη διαίσθηση ὅλων μας, πού τή νοιώθουμε τήν Παναγία κοντά μας, πού γευόμαστε τή γλυκύτητα τῆς ἐπικοινωνίας μαζί Της, πού ὀσφραινόμαστε τήν μυστική εὐωδία τῶν ἀρετῶν της, καί ἐπιζητοῦμε μιά προσωπική σχέση μαζί Της.

Τό ἀποδεικνύει περίτρανα τό θαῦμα πού συντελεῖται ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Πατρίδος μας τά μυρωμένα Αὐγουστιάτικα δειλινά καί τά ἀπόβραδα, ἀλλά καί ἀνήμερα στήν γιορτή τῆς Παναγίας μας. Σέ λαμπροστόλιστους ναούς ἤ σέ γραφικά ἐξωκκλήσια, πλήθη πιστῶν προστρέχουν στήν χάρη Της ἱκετευτικά, ὑμνητικά, εὐγνώμονα, ἀγαπητικά. Ξεδιπλώνουν μπροστά Της τίς βαθύτερες πτυχές τῶν συναισθημάτων τους. Τῆς ἐμπιστεύονται κάθε κρυφό τους ὄνειρο, κάθε πόνο τους βαθύ καί κάθε πόθο. Ξυπνάει ἀνέλπιστα ἡ πίστη στίς ψυχές ὅλου τοῦ κόσμου, ἀνασταίνεται ἡ ἐλπίδα, καί τά χείλη εὐλαβικά Τῆς ψελλίζουν:

«Δέσποινα Θεοτόκε, Σύ πού δέν ἐγκατέλειψες τόν κόσμο μέ τήν Κοίμησή Σου, σπλαγχνίσου μας. Ἀποκάμαμε πιά, καί ἐλπίδα δέν μᾶς μένει ἄλλη ἀπό Σένα, τήν ἐλπίδα τῶν ἀπελπισμένων, τήν γλυκύτατη καταφυγή, τήν κραταιά προστασία, τήν χαρά τῶν θλιβομένων. Πρόφθασον ὡς ἀγαθή εἰς τήν βοήθειαν ἡμῶν, φύλαξον ἡμᾶς ὑπό τήν σκέπην Σου. Εἴκοσι αἰῶνες τώρα Ἐσύ παρηγορεῖς τόν κόσμο, τόν ἐμπνέεις, τόν στηρίζεις. Θαυματουργεῖς καί χαίρεται, ἱκετεύεις καί σώζεται, πρεσβεύεις καί ζεῖ. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν καί σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν ἡ προστατεύουσα ἀεί Θεοτόκε τῶν τιμώντων Σε».

Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα,
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ
† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Περισσότερες φωτογραφίες ΕΔΩ